

ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології
Кафедра педагогіки і психології початкової освіти

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
Основи психодіагностики

Код дисципліни	
Освітній рівень	Бакалавр
Статус дисципліни	Вибіркова дисципліна циклу професійної підготовки
Галузь знань	01 Освіта/Педагогіка
Спеціальність	013 Початкова освіта
Освітньо-наукова програма	Початкова освіта
Обсяг дисципліни	3 кредити ECTS (90 академічних годин)
Види аудиторних занять	Лекційні та практичні заняття
Форми контролю	Залік

Інформація про викладачів

Викладач (ПІБ, науковий ступінь, вчене звання, посада)	Плугіна Альона Петрівна, доктор філософії, старший викладач кафедри педагогіки і психології початкової освіти
Контактний телефон	099 217 83 58
E-mail:	alenaplugina@gmail.com
Консультації	Вівторок, 15.00-16.00

1. Анотація курсу

Місце даної дисципліни в програмі навчання:

Психодіагностика – галузь психологічної науки, що розробляє теорію, принципи, інструменти оцінювання і вимірювання індивідуально-психологічних особливостей особистості, змінні соціального оточення, в якому здійснюється життєдіяльність особистості.

Розвиток соціальних навичок у межах дисципліни актуалізується тим, що специфічність психологічного вимірювання полягає в тому, що у процесі діагностики досліджуваний і психолог вступають у певні міжособистісні стосунки, які позначаються на результатах діагностики. На них впливають також стан і настрої досліджуваних, умови діагностування, тобто ергономічні чинники (шум, вібрація, освітленість приміщення, де проходить дослідження, мікроклімат тощо, навіть те, зручно чи ні людині заповнювати реєстраційні бланки, працювати на комп'ютері або на апаратурі). Відповіді на питання і поведінка під час експерименту залежать від соціального статусу людини, її статусу в групі в умовах колективного психодіагностування. Уміння адекватно побудувати діагностичний процес (психологічне оцінювання) є важливою умовою організації психодіагностичного обстеження.

Мета забезпечення майбутніх вчителів початкових класів теоретичними знаннями з основ психодіагностики та озброєння умінням застосовувати на практиці психодіагностичний інструментарій, використовуючи загальні теоретико-методологічні принципи психодіагностики.

Мета досягається через формування професійної компетентності майбутніх фахівців шляхом їх озброєння теоретико-методологічними та конкретно-практичними знаннями, вміннями й навичками встановлення психологічного діагнозу в ситуації психологічного консультування та експертизи, а також забезпечити професійну компетентність у сфері підготовки та кваліфікованого проведення психологічного консультування.

Завдання дисципліни:

- ознайомлення з сучасними тенденціями розвитку психодіагностики як науки та практики встановлення психологічного діагнозу;
- формування базових понять теорії та практики психодіагностики; ознайомлення з психометричними аспектами діагностики;
- формування у студентів уявлення про психодіагностичний інструментарій та доступні джерела відомостей про нього, засвоєння навичок проведення психодіагностичного обстеження та відпрацювання навичок інтерпретації отриманих для аналізу даних;
- знайомство з професійними вимогами, що висуваються консультанту та вивчення основних методів, прийомів і технік психологічного консультування; відпрацювання форм і видів цілеспрямованого психологічного впливу в психологічному консультуванні;
- оволодівати основними дослідницькими техніками при діагностиці найрізноманітніших психологічних явищ;
- засвоювати необхідні вміння щодо володіння інструментарієм для перевірки об'єктивності і точності одержаної інформації.

Очікувані результати навчання

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у студентів наступних компетентностей:

– **інтегральної компетентності**: здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної освіти, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики;

– **загальних компетентностей**: – здатність до критичного аналізу та синтезу; – знання базових загальних знань сфери навчання; – здатність до самоосвіти; – здатність до пошуку, оброблення та критичного аналізу інформації з різних джерел; – здатність вирішувати нетипові завдання; – уміння вирішувати задачі нестандартними способами; – здатність обирати найраціональніші способи вирішення поставлених задач; – уміння працювати самостійно та в команді; – уміння аргументовано висловлювати свою думку, уміння спілкуватися; – здатність генерувати нові ідеї у професійній галузі; – здатність адаптуватися до нових ситуацій; – уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; – здатність застосовувати теоретичні знання у практичних ситуаціях професійної діяльності; – здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

– **фахових компетентностей**: – розуміння основних теоретичних понять, термінів, законів та закономірностей психологічної науки; – уміння самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел; – здатність добирати й застосовувати валідний та надійний психодіагностичний інструментарій, аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації; – здатність і готовність брати участь у наукових клініко-психологічних дослідженнях з проблематики клінічної психології, аналізувати психологічні феномени та їх динаміку; – здатність і готовність до особистісного та професійного самовдосконалення, саморозвитку; – здатність до пошуку ефективних шляхів мотивації дитини до саморозвитку (самовизначення, зацікавлення, усвідомленого ставлення до навчання); – здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду.

Результати навчання даної дисципліни деталізують такі **програмні результати навчання**: – осмислювати професійні завдання, проблеми і задачі системно, саногенно та оцінювати з позицій гуманістичних духовних цінностей; – демонструвати розуміння сутнісного змісту категорій, теоретичних понять і законів психології та здатність оперувати ними у професійній діяльності; – виявляти і прогнозувати тенденції перебігу особистісних, міжособистісних та групових психічних процесів на основі знання їх закономірностей; – здійснювати пошук необхідної для професійної діяльності інформації з різних джерел, зокрема, з використанням інформаційно-комунікаційних технологій; – уміти реферувати наукові джерела, обґрунтовуючи власні позиції щодо їх змісту, та робити самостійні висновки; – спроможність самостійно обирати й застосовувати валідний та надійний психодіагностичний інструментарій і технології психологічного супроводу й допомоги в галузі охорони здоров'я; – уміти формулювати мету і завдання досліджень та розгортати їх відповідно до цих формулювань; – критично аналізувати й оцінювати достовірність одержаних результатів психологічних досліджень, формулювати на їх основі аргументовані висновки; презентувати результати власних досліджень усно і письмово, зокрема, у формі тез, есе, за допомогою мультимедійних засобів; – спроможність шукати власні способи вирішення психологічних проблем, що виникають у процесі професійної діяльності, аргументовано пропонувати їх зацікавленим суб'єктам; – розуміти в усіх видах професійної діяльності важливість збереження та зміцнення соматичного і психічного здоров'я (власного й навколишніх), що інтегрується у почутті стану загального благополуччя (згідно з стратегією ВООЗ).

Попередні компетентності, необхідні для вивчення освітнього компонента:

– засвоєні результати навчання із дисциплін: «Загальна психологія», «Соціально-психологічний практикум», «Вікова та педагогічна психологія»;

– креативність, здатність до системного мислення;

- наполегливість у досягненні мети, уміння постійно і системно працювати над собою та отриманою інформацією;
- здатність мислити логічно, критично, креативно, науково аналізувати соціально значимі проблеми і процеси освітньої сфери;
- володіння системою категорій і методів, необхідних для вирішення типових завдань у різних галузях професійної педагогічної діяльності;
- дотримуватися принципів педагогічної етики;
- здатність до письмової й усної комунікації рідною мовою;
- знання законодавства України в різних сферах діяльності;
- здатність використовувати теоретичні знання й практичні навички для застосування їх в освітній сфері.

Технічне й програмне забезпечення/обладнання:

Обов'язкове:

– **для навчального закладу:** персональний комп'ютер; мультимедійний проектор; екран; дошка / фліпчарт, крейда/ маркер

– **для роботи в аудиторії. (для студента):** наявність доступу до мережі Internet як під час заняття так під час індивідуальної/самостійної роботи в межах курсу; електронні каталоги або репозитарій університетської бібліотеки; мобільний пристрій зі встановленим додатком moodle та telegram, а також активний поштовий аккаунт.

Також: офісні програми призначені для основної маси користувачів: текстові й табличні редактори, графічні редактори, засоби презентацій, системи управління базами даних, а також їх інтегровані пакети (MicrosoftWord, MicrosoftExcel, LotusSmartSuite, OpenOffice, LibreOffice) тощо. (Назви офісних програм наведені як приклад, студент вільний обирати інше ПЗ з еквівалентним функціоналом для виконання поставлених задач в межах курсу.)

Додаткове: за потреби будь-яке технічне чи програмне забезпечення в якому може виникнути ситуативна необхідність. Однак, відсутність такого жодним чином не порушить рівність доступу слухача до освітніх послуг в межах курсу, а наявність не надасть слухачеві додаткових переваг перед іншими слухачами.

2. Організація навчання

Назва теми	Аудиторні заняття		Самостійна робота студентів (СРС)
	Лекції	Практичні (семінарські)	
Змістовий модуль 1.			
Тема 1. Психодіагностика як наука.	2	2	5
Тема 2. Історія психодіагностики.	2	2	5
Тема 3. Психометричні вимоги до побудови і перевірки методик	2	2	5
Змістовий модуль 2.			
Тема 4. Діагностика інтелекту та розумового розвитку.	2	2	5
Тема 5. Психодіагностика самосвідомості.	2	2	5
Тема 6. Особливості діагностики темпераменту і характеру.	2	2	6

Тема 7. Психодіагностика мотивації.	2	2	5
Змістовий модуль 3.			
Тема 8. Проективні методи в психодіагностиці особистості.	2	2	5
Тема 9. Діагностика здібностей. Діагностика інтересів, нахилів і спрямованості особистості.	2	2	5
Тема 10. Діагностика емоційної сфери та емоційно-особистісної дезадаптації.	2	2	5
Тема 11. Психодіагностика міжособистісних взаємин	2	2	5
Всього годин	22	22	56

3. Система оцінювання

Оцінювання і контроль.

З метою **поточного контролю** використовуються такі форми: заслуховування доповідей та повідомлень на практичних заняттях, виконання практичних занять – індивідуальних, в парах та групових, термінологічні диктанти, тести, написання та аналіз конспектів уроків, студентські презентації та виступи на наукових заходах.

Для **контролю самостійної роботи**: тестування, анотації опрацьованих першоджерел, підготовка есе, підбір відео, аудіо та текстового матеріалу за визначеною темою.

Форма підсумкового контролю – залік.

Засоби оцінювання та демонстрування результатів навчання:

- поточні контрольні роботи;
- підсумкові тести;
- есе, анотації й інші творчі роботи;
- студентські презентації;
- активність на семінарських заняттях.

Розподіл балів, які отримують студенти.

Поточне оцінювання (будь-яка аудиторна та самостійна робота) – 50% (по 25% на кожен модуль) – сюди входить активність під час семінарів та лекцій, виконання практичних завдань, пошукова робота тощо.

Виконання завдань чи усні відповіді оцінюються за такою шкалою:

40-50 балів – високий (творчий) рівень навчальних досягнень здобувач вищої освіти характеризується засвоєнням не лише суттєвих ознак категорій і понять, а й розумінням їхніх зв'язків з іншими; знання узагальнені, системні, студент здатний використовувати їх у нестандартних ситуаціях; у розумінні та викладі навчального матеріалу студент виявляє науковий підхід і творчі здібності, всебічне, систематичне й глибоке знання матеріалу. У практичній частині зовсім не допускає або допускає незначні/технічні помилки під час виконання завдань.

29-39 балів – достатній (конструктивно-варіативний) рівень навчальних досягнень характеризується знанням суттєвих ознак понять і категорій, здобувач вищої освіти вільно оперує ними, тобто відтворює стандартний перелік відомостей про критичне мислення; вміє розв'язувати практичні завдання; однак знання не узагальнені, студент не вміє переносити їх і використовувати в інших ситуаціях в повному обсязі, при цьому виявляє досить повні знання матеріалу, не припускається у відповідях суттєвих неточностей, засвоїв основну літературу, рекомендовану навчальною програмою, іноді послуговується попередніми записами, дає повні відповіді на додаткові запитання викладача. У практичній частині припускається помилок під час виконання завдань, але в цілому масив завдань правильно виконано в обсязі 50-75%, з допущенням не грубих помилок.

18-28 балів – середній (репродуктивний) рівень навчальних досягнень: здобувач вищої освіти знає основні ознаки поняття чи категорії, здатний відтворити основні відомості володіє елементарними вміннями навчальної діяльності, виявляє знання та вміння, достатні для подальшого навчання і роботи за спеціальністю; увага студента прикута до записів, зроблених під час підготовки до усної відповіді; студент припускається помилок, відповіді не повно розкривають проблеми та шляхи їхнього розв’язання; відповідає на додаткові поставлені запитання з помилками, однак спроможний за допомогою викладача виправити їх. У практичній частині припускається значних помилок під час виконання завдань, правильно масив завдань виконано в обсязі 25-50 %.

7-17 балів – низький (рецептивно-продуктивний) рівень навчальних досягнень характеризується дифузно-розсіяним уявленням про категорії та поняття, на основі яких здобувач вищої освіти відрізняє їх від інших; студент відповідає, читаючи зроблені під час підготовки до усної відповіді записи, без допомоги яких у матеріалі орієнтується слабо, допускає принципові помилки; відповідає на додаткові запитання тільки за допомогою підказок педагога, відповіді не розкривають сутність проблем, сформульованих у питаннях. У практичній частині припускається грубих помилок під час виконання завдань, правильно масив завдань виконано в обсязі 10-25%.

0-6 балів – здобувач вищої освіти не розкриває сутність проблем, сформульованих у завданні, або торкається питань поверхово чи фрагментарно, не розкриваючи їх сутності. На додаткові запитання викладача відповісти не може. Практичні завдання правильно виконані менше ніж на 10%.

Модульний тест 1 – 15 %. Модульний тест 2 – 15%. Модульний тест 3 – 15%.

Залік – 20%.

Максимальна кількість балів – 100.

(Кожне виконане завдання оцінюється за 100-бальною шкалою, за підсумками виконання всіх завдань виводиться середній бал, який множиться на вказаний коефіцієнт. Не виконані завдання автоматично оцінюються у 0 балів і додаються до суми всіх балів для виведення середнього значення. Округлення балів відбувається до найближчого цілого.)

Така система оцінювання є гнучкою і дозволяє студенту в разі втрати балів на одному з видів роботи компенсувати їх відмінним виконанням іншого.

Крім того студент має право отримати 1 **додаткове завдання на курс** (оцінюється в 10 балів), якщо бажає збільшити поточну кількість балів. Перелік завдань пропонується перед початком курсу в окремому файлі в межах самостійної роботи студента і кількісно прив’язується до відповідної теми в модулі.

Відповідність шкал оцінювання (національної та європейської (ECTS))

Оцінка ECTS	Середньо-зважений бал, що формує інтервальну шкалу	Сума балів за 100 бальною шкалою	Національна оцінка		Критерії
A	4,51-5,00	90-100	5	Відмінно – високий рівень загальних і фахових компетентностей, оволодіння програмними	Знання основних положень матеріалу, історії проблеми, термінології; вміння здійснювати міжпредметні зв’язки, самостійно наводити приклади, продукувати ідеї, визначати прикладні напрямки використання теоретичного матеріалу. Виконання завдань з
	5,00	100			
	4,95	99			
	4,90	98			
	4,85	97			
	4,80	96			
	4,75	95			

	4,70	94		результатами навчання (ПРН).	незначною кількістю неістотних помилок (однією-двома).
	4,65	93			
	4,60	92			
	4,55	91			
	4,51	90			
B	4,01-4,50	82-89	4	<i>Добре</i> – достатній рівень загальних і фахових компетентностей, оволодіння програмними результатами навчання (ПРН).	Знання основних положень матеріалу, історії проблеми, термінології; вміння здійснювати міжпредметні зв'язки з допомогою викладача. Переважає творчий виклад інформації (над репродуктивним). Виконання завдань вище середнього рівня: з кількома (трьома-чотирма) незначними помилками.
	4,50	89			
	4,43	88			
	4,36	87			
	4,29	86			
	4,22	85			
	4,15	84			
	4,08	83			
	4,01	82			
C	3,50-4,00	74-81	4	<i>Добре</i> – середньо-достатній рівень загальних і фахових компетентностей, оволодіння програмними результатами навчання (ПРН).	Знання основних положень матеріалу, історії проблеми, термінології; вміння здійснювати міжпредметні зв'язки з допомогою викладача. Переважає репродуктивний виклад інформації. Середній рівень виконання завдань : з незначною кількістю (трьома-чотирма) суттєвих помилок.
	4,00	81			
	3,90	80			
	3,84	79			
	3,76	78			
	3,67	77			
	3,59	76			
	3,51	75			
	3,50	74			
D	2,83-3,43	64-73	3	<i>Задовільно</i> – середній рівень загальних і фахових компетентностей, оволодіння програмними результатами навчання (ПРН).	Домінує репродуктивний виклад інформації; труднощі в проведенні міжпредметних зв'язків навіть з допомогою викладача. Знання основної термінології. Виконання завдань нижче середнього рівня: з домінуванням незначних помилок, як домінуючих, над істотними
	3,43	73			
	3,36	72			
	3,29	71			
	3,22	70			
	3,15	69			
	3,07	68			
	3,01	67			
	3,00	66			
	2,92	65			
	2,83	64			
E	2,51-2,75	60-63	3	<i>Задовільно</i> – рівень загальних і фахових компетентностей, оволодіння програмними результатами навчання (ПРН). визначається нижче середнього.	Домінує репродуктивний виклад інформації; труднощі в проведенні міжпредметних зв'язків навіть з допомогою викладача; знання основної термінології. Виконання завдань ”нижче середнього“ задовольняє мінімальні вимоги (репродуктивне відтворення вихідного інформаційного масиву навчальної дисципліни: ключових понять, принципів тощо).
	2,75	63			
	2,67	62			
	2,59	61			
	2,51	60			
FX	2,00-2,5	35-59	2	<i>Незадовільно</i> – низький рівень знань із дисципліни, відсутність	Студент відвідує лекційні і практичні заняття (не менше 75% від загальної кількості), виконує більшість завдань для самопідготовки, за рекомендованою літературою й інструктивними

				практичних умінь і навичок, що є підставою для повторного вивчення дисципліни.	матеріалами вивчає теоретичні питання, винесені на самостійне опрацювання, виконує й у встановлений термін здає індивідуальну роботу, звертаючись за консультацією до викладача. Студент без допомоги викладача не може осмислити теоретичні питання і застосувати набуті знання на практиці; розуміє (у межах 50 % від загальної кількості) визначення основних понять, які вивчаються в курсі; за допомоги викладача виконує практичні завдання репродуктивного змісту; допускає помилки (не більше ніж 50% випадків від запропонованої кількості) під час виконання репродуктивних тестів множинного вибору. Студент не володіє програмними результатами навчання (ПРН).
F	0,00-1,99	1-34	2	<i>Незадовільно</i> – низький рівень знань із дисципліни, відсутність практичних умінь і навичок, що є підставою для повторного вивчення дисципліни.	Студент відвідує лекційні і практичні заняття (менше 75% від загальної кількості), не виконує більшості завдань для самопідготовки, у встановлений термін не здає індивідуальну роботу. Без допомоги викладача не може осмислити теоретичні питання, не розуміє визначення основних термінів з актуальних проблем біології (менше 50 % від загальної кількості), з допомогою викладача виконує лабораторні завдання репродуктивного змісту; припускається помилок (більше ніж 50% випадків від запропонованої кількості) під час виконання репродуктивних тестів множинного вибору. Студент не володіє програмними результатами навчання (ПРН), не вміє доходити висновків, не сформовано навичок ефективної самостійної роботи.

4. Політика курсу:

1. Викладання курсу, контроль й оцінювання знань і вмінь студентів спрямовані на **дотримання вимог академічної доброчесності** і здійснюються у відповідності з чинними положеннями щодо навчального процесу .

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- Самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

- Посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- Дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- Надання достовірної інформації про результати власної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації

Викладання курсу спрямоване на дотримання усіх академічних свобод.

2. Здобувачі вищої освіти несуть особисту відповідальність за випадки порушення вимог академічної доброчесності, враховуючи плагіат, списування, підказування тощо. У разі виявлення академічної недоброчесності вперше – бали, зараховані студентів/студентці за виконане завдання, скасовуються. Повторна практика недоброчесності може призвести до анулювання усіх нарахованих за курс/модуль/тему балів.

3. У зв'язку з потенційно несприятливою епідемічною ситуацією викладач має право не допустити студента на заняття якщо у викладача або інших слухачів курсу виникне обґрунтована підозра, що студент хворий на респіраторне чи будь-яке інше захворювання, що загрожує комусь із учасників навчального процесу. Разом з тим кожен слухач курсу, а також викладач зобов'язується проявляти соціальну відповідальність і у випадку виявлення у себе симптомів хвороби або підозр щодо контактів з інфікованими особами – самоізолюватись та звернутись по допомогу до лікаря чи відповідних служб. В цілому – дотримуватись вимог МОЗ України щодо такого роду випадків.

4. Відвідування аудиторних занять – обов'язкове, за винятком хвороби чи інших нездоланих обставин.

4.1. У випадку пропущених занять із поважних причин студент має право, а викладач зобов'язується надати йому можливість виконати всі або деякі (за бажанням студента) не виконані внаслідок такого пропуску завдання. Винятками можуть бути обставини, що пов'язані з неможливістю виконання таких завдань через брак часу (наприклад у зв'язку з завершенням навчального процесу) або у зв'язку зі специфікою самого завдання тощо. В такому разі викладач та студент повинні керуватись вказівками прописаними в правилах навчального процесу щодо такого роду випадків.

4.2. У випадку пропущених занять без поважних причин студент має право на виконання завдання, однак, зважаючи на недотримання термінів виконання завдання має змогу отримати 80% від максимальної оцінки за відповідне завдання. Оскільки своєчасність виконання завдання є одним із критеріїв оцінювання завдання.

5. Запізнення на заняття не вітається, але здобувач вищої освіти допускається до заняття за умови, що не привертає зайвої уваги до себе та не заважає іншим учасникам навчального процесу.

5.1 Студентам, які спізнилися та бажають приєднатися до заняття, викладач або студенти, що присутні на парі мають право поставити одне питання в межах будь-якої з пройдених тем курсу на власний розсуд.

5.2 Також студенти, які спізнились і бажають приєднатись до заняття, не мають права зайти в аудиторію з будь-якими напоями чи їжею, окрім випадків, що є достатньо обґрунтованими (стан здоров'я, дієта тощо).

6. За потреби здобувачам вищої освіти під час заняття дозволяється:

6.1. Пити безалкогольні напої, дотримуючись санітарних норм і порядку на робочому місці.

6.2 Використовувати електронні пристрої, якщо цього вимагає навчальний процес, враховуючи вимоги пунктів 1 та 2 політики курсу.

6.3. Покинути аудиторію без пояснення причин, при цьому студент зобов'язується повернутися в аудиторію на поточне заняття з урахуванням вимог пунктів 1 та 2 політики курсу.

7. Студенту **заборонено:**

7.1 Споживати їжу під час навчальної події, окрім випадків вказаних у п. 5.2.

7.2 Користуватись телефоном або іншими засобами зв'язку під час навчальної події, окрім моментів вказаних у п.6.2 або окремих форс-мажорних обставин.

8. В цілому студент зобов'язується не порушувати норм навчального процесу. Встановлення чи були порушені такі норми покладається на викладача, який керується відповідними положеннями щодо навчального процесу, що є чинними на той момент в ГНПУ ім. О. Довженка.

9. Кожен **студент має право** звернутись з усною апеляцією до викладача курсу щодо оцінювання того чи іншого виду роботи і отримати додаткове обґрунтування оцінки його роботи. Таким чином кожен студент має право на підвищення балу за виконане завдання якщо він зможе довести що заслуговує на це. Апеляція приймається до розгляду протягом одного тижня з моменту виставлення оцінки. (Прикладом може служити вказівка на технічну помилку в тестовому завданні, додаткова аргументація правильності раніше поданої відповіді тощо.)

10. Опановуючи даний курс, кожен студент дає згоду на публічне оприлюднення його балів – тобто всі поточні та підсумкові бали кожного студента будуть відомі всім студентам в групі, що забезпечить **прозорість оцінювання**.

5. Інформаційне забезпечення

Основна література

1. Бурлачук Л. Ф. Психодіагностика: учебник для вузов. СПб.: Питер, 2006. 351 с.
2. Горбунова В.В. Експериментальна психологія в схемах і таблицях: навчальний посібник. К.: Професіонал, 2007. 208 с.
3. Дружинин В.Н. Экспериментальная психология: учебник для вузов. СПб.: Питер, 2006. 320 с.
4. Любимов П.С. Практикум по экспериментальной психологии. М.: Государственное учебно-педагогическое издательство, 1936. 222 с.
5. Мельников В. М., Ямпольский Л. Т. Введение в экспериментальную психологию личности. М.: Просвещение, 1985.
6. Методы изучения и диагностики психического развития ребенка: сб. науч. трудов / под общ. ред. Н. И. Непомнящей. М., 1975. 250 с.
7. Маришук В.Л., Блудов Ю.М., Плахтиенко В.А., Серова Л.К. Методики психодіагностики в спортe. М.: Просвещение, 1990. 256 с.
8. Немов Р.С. Психология. В 3 кн.: Кн. 3: Экспериментальная педагогическая психология и психодіагностика. М.: Просвещение, ВЛАДОС, 1995. 512 с.
9. Общая психодіагностика / под ред. А. А. Бодалева, В. В. Столина. М.: МГУ, 1981. 383 с.
10. Поліщук С. А. Методичний довідник з психодіагностики. Суми: ВТД «Університетська книга», 2009. 442 с.
11. Практикум по возрастной психологии: учебное пособие / под ред. Л. А. Головей, Е. Ф. Рибалко. СПб.: Речь, 2005. 688 с.
12. Практикум по общей и экспериментальной психологии / под общ. ред. А. А. Крылова. Л.: ЛГУ, 1987. 255 с.
13. Психологическая диагностика: проблемы и исследования / под ред. К. М. Гурьевича. М., 1981. 232 с.
14. Рабочая книга социолога / отв. ред. Г. В. Осипов. М.: Наука, 1986. 477 с.

15. Рогов Е. И. Настольная книга практического психолога в образовании. М.: Владос, 1996. 529 с.
16. Бурлачук Л. Ф., Морозов С. М. Словарь – справочник по психологической диагностике / отв. ред. С. Б. Крымский. Киев: Наук. думка, 1989. 200 с.
17. Урунтаева Г. А., Афонькина Ю. А. Практикум по детской психологии. М.: Просвещение, 1995. 291 с.
18. Шванцара Й. Диагностика психического развития. Прага: АВИЦЕНУМ – Медицинское издательство, 1978. 387 с.
19. Шмелев А. Г. Основы психодиагностики. М., Ростов-на-Дону: «Феникс», 1996.

Допоміжні джерела інформації

1. Анастаси А. Психологическое тестирование: Книга 1; Пер. с англ. / под ред. К. М. Гуревича, В. И. Лубовского. Педагогика, 1982. 320 с.
2. Анастаси А. Психологическое тестирование: Книга 2; Пер. с англ. / под ред. К. М. Гуревича, В. И. Лубовского. М.: Педагогика, 1982. 336 с.
3. Гильбух Ю. З. Умственно одаренный ребенок. *Психология, диагностика, педагогика*. К.: РОВО Укрвузполитграф, 1992. 84 с.
4. Иванников В. А. Психологические механизмы волевой регуляции. Изд. 2-е, испр. и доп. М.: Изд-во УРАО, 1998. 144 с.
5. Китаев-Смык Л. А. Психология стресса. М.: Издательство "Наука", 1983. 268 с.
6. Кон И.С. Категория "Я" в психологии. *Психологический журнал*, 1981. Т. 2. № 3. С. 25–38.
7. Корж С. В. О количественной оценке волевого усилия. *Вопросы психологии*. 1976. № 1. С. 118 – 121.
8. Лангмейер Й. Психическая депривация в детском возрасте. Прага: Медицинское издательство Авиценум, 1984. 334 с.
9. Максименко С.Д. Теорія і практика психолого-педагогічного дослідження. К.: НДПІ, 1990. 239 с.
10. Маценко В. Ф. Психологія пізнавальних процесів. К.: Главник, 2008. 192 с.
11. Махлах Е.С. К вопросу об измерении волевого усилия и волевых качеств личности. *Вопросы психологии*. 1976. № 2. С. 133-137.
12. Поліщук С.А. Психологічні практики в системі підготовки практичних психологів: навчально-методичний посібник. Глухів, РВВ ГНПУ ім. О. Довженка, 2012. 134 с.
13. Психология индивидуальных различий / под. ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, В. Я. Романова. М.: МГУ, 1982. 320 с.
14. Психология личности / под ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, А. А. Пузырея. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. 288 с.
15. Психология самосознания. Хрестоматия. Самара: Издательский Дом "БАХРАХ – М", 2003. 672 с.
16. Степанов С.С. Диагностика интеллекта методом рисуночного теста. М.: "Памятники исторической мысли", 1991. 96 с.